

Buletinul de știri NS

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1069

10.09.2023 (134)

Conducerea între comunitatea națională și elitism

de la Michael Kühnen

ÎNTOARCEREA TIMPULUI

Istoria europeană cunoaște multe răsturnări de situație, revolte și revolte. Destul de multe dintre ele s-au împodobit cu denumirea de "revoluție". Dar ce este o revoluție - nimic altceva decât o schimbare violentă a raportului de forțe?

Nu - nu orice nou guvern care vine la putere încălcând regulile fostului regim este expresia unei revoluții care a avut loc; și nu orice revoluție trebuie să fie violentă. O revoluție este mai degrabă o schimbare completă și o reînnoire a întregii baze spirituale, mentale, etice și apoi, desigur, și politice, o reîmprospătare a TUTUROR valorilor! După o revoluție, nimic nu mai este la fel ca înainte, întregul sistem de coordonate al vieții sociale s-a schimbat. Zicala biblică: "Iată, Eu fac toate lucrurile noi!" poate reprezenta în mod simbolic pretenția și realitatea unei revoluții.

Preistoria cunoaște o revoluție de acest fel: trecerea de la modul de viață al vânătorilor-culegători la cel al agricultorilor. Poate fi lăsat deschis dacă se dorește sau nu să se privească alte răsturnări ulterioare, cum ar fi apariția orașelor sau trecerea de la Epoca Bronzului la Epoca Fierului, ca adevărate revoluții, atât de importante din punct de vedere istoric, sau - așa cum

cred eu - ca efecte logice ale acestei prime și actuale revoluții. În orice caz, sedentarizarea a fost cea care a schimbat total atitudinea față de viață și față de toate valorile și poate fi astfel caracterizată în mod incontestabil ca o revoluție. Multe rase și popoare - deși nu toate, în niciun caz - au trecut prin această revoluție, care ne domină și astăzi viața și într-o măsură de care nici măcar nu suntem conștienți, atât de mult ne-au devenit naturale valorile și ideile unei culturi sedentare și urbane.

Să observăm în acest punct că o revoluție nu trebuie privită ca o valoare pozitivă în sine: o cultură sănătoasă nu are nevoie de o revoluție, deoarece este în conformitate cu natura biologică a raselor și popoarelor care o poartă și cu legile naturii. Revoluția sedentarizării, numită de obicei "neolitic", trebuie privită ca fiind pozitivă, deoarece începe procesul de dezvoltare culturală. Popoarele care nu au luat parte la această revoluție sunt considerate "întârziate" și se dovedesc din ce în ce mai mult ca fiind inapte pentru viață: din punct de vedere biopolitic, ele sunt într-adevăr excelent adaptate la mediul natural, trăiesc în armonie cu natura și cu propriul caracter național, dar capacitatea și voința de a crea cultură este, de asemenea, o predispoziție biologică a omului, pe care aceste popoare au lăsat să se atrofiezeze complet, în detrimentul lor. Din punctul de vedere național-socialist, care nu urmărește o "întoarcere la natură", ci crearea unei culturi avansate în conformitate cu specia și natura, revoluția neolitică a fost, prin urmare, una necesară și pozitivă.

Pornind de la ea, viața neamului nostru ar fi putut lua o evoluție firească, care ar fi necesitat convulsii și intervenții majore numai dacă cultura ar fi degenerat prea mult, adică s-ar fi dezvoltat în contradicție cu particularitatea biologică a popoarelor care o poartă și cu legile naturii. Acesta pare să fi fost cazul altor rase purtătoare de cultură, cum ar fi civilizațiile asiatică sau amerindiene. Dezvoltarea lor a avut loc fără alte revoluții, iar punctul de cotitură pe care l-au cunoscut și ele nu a venit din interior printr-o revoluție, ci din exterior, prin colonialismul de anvergură mondială al rasei ariene. Din păcate pentru ei, rasa ariană a cunoscut alte revoluții:

Civilizațiile străvechi și avansate ale indo-europenilor, cândva atât de puternice, se epuizaseră și degeneraseră într-o asemenea măsură încât numai evenimente extraordinar de profunde puteau face posibilă întoarcerea la o viață în concordanță cu specia și natura:

Popoarele germanice, sănătoase și viguroase, erau destinate să preia moștenirea Romei și astfel să reînnoiască o civilizație ariană comună avansată din nordul îndepărtat până la granița persană și dincolo de aceasta. Mutarea centrului de greutate de la Mediterana la nord, schimbarea conducerii culturale de la latini și elini la triburile germanice, ar fi fost o tăietură adâncă în istoria lumii, dar nu o

revoluție care ar fi schimbat complet atitudinea față de viață în vechea lume și ar fi inaugurat o nouă eră.

Și totuși, o astfel de revoluție a avut loc. Ceva străin și sinistru prinsese rădăcini în organismul lumii antice, profitând de pe urma degenerării sale și promovând-o până când strigătul de reînnoire a devenit atât de puternic și decăderea atât de profundă, încât o comunitate revoluționară a fost capabilă să declanșeze prima revoluție reală în sfera noastră culturală europeană în timp istoric: Aceasta a fost revoluția creștinismului, care l-a plasat pe Dumnezeu unic și absolut, alături de care nu puteau exista alții, în centrul unei noi viziuni a lumii și a declarat că Biserica este executorul voinței divine. În momentul în care tranziția fatală către triburile germanice și-a găsit expresia exterioară în încoronarea domnitorului franc Carol, care a intrat în istorie sub numele de cel Mare, acestea moșteniseră de mult nu numai Roma cezarilor, ci și Roma Bisericii și a religiei creștine. Vitalitatea lor neîntreruptă a reînnoit și a creat o ordine de viață care a durat secole, dar nu a determinat o cotitură către o civilizație avansată, în concordanță cu natura și cu speciile sale, ci mai degrabă o viziune dogmatică, antinaturală, cu o înstrăinare tot mai mare față de fundamentele și legile naturale ale vieții.

Nietzsche descrie această evoluție în mod adecvat cu termenul de decadentă, prin care înțelege tocmai această alienare și degenerare, adică definește termenul mai larg decât se întâmplă de obicei. Dar, întrucât o cultură poate rezista pe termen lung doar dacă se dezvoltă în armonie cu natura, o forță vitală sănătoasă se revoltă împotriva degenerării până când izbucnește o nouă revoluție.

Întreaga istorie a Evului Mediu creștin poate fi interpretată din acest punct de vedere al rebeliunii permanente, așa cum Sfânta Inchiziție a fost instrumentul de prevenire a unei revoluții.

În cele din urmă, a fost găsită din nou o comunitate revoluționară care a inițiat această răsturnare de situație - a fost vorba de francmasoni. Triumful lor exterior a fost Revoluția Franceză din 1789, dar aceasta a devenit o adevărată revoluție, o nouă turnură a vremurilor care a schimbat nu numai relațiile de putere, ci și toate bazele vieții. Dumnezeu creștin a fost înlăturat din omnipotența sa pământească, iar individul liber a intrat în centrul întregii vieți și al tuturor sentimentelor. Oricât de nobilă s-ar fi dorit a fi această revoluție a liberalismului, ea a eșuat lamentabil din cauza naturii umane, nu a stabilit o ordine cu adevărat stabilă a vieții, ci a înlocuit ordinea creștină a coerciției cu o decadentă accelerată și o disoluție tot mai mare. La urma urmei, această revoluție a schimbat toate bazele vieții și ne influențează și astăzi - în urma ei a avut loc industrializarea, s-a dezvoltat capitalismul și, ca urmașul său cel mai extrem, s-a născut marxismul.

Cu toate acestea, problema fundamentală a sferei culturale europene, care între

timp a dat naștere la ramificații pe toate continentele și a dominat lumea prin atitudinea sa față de viață și, pentru o lungă perioadă de timp, și în ceea ce privește politica de putere, era încă nerezolvată: cea a înstrăinării de cultură și natură, cea a degenerării și a decadenței din ce în ce mai accelerate.

Și, în cele din urmă, o comunitate conștient revoluționară s-a reunit pentru a declanșa revoluția care va pune capăt în mod fundamental aberației de două mii de ani a culturii europene: mișcarea național-socialistă a fost cea care a declanșat noua turnură a vremurilor și a stabilit un program de construire a unei culturi înalte în concordanță cu specia și natura.

Să rezumăm - revoluția neolitică a permis rasei ariene să înceapă crearea unei culturi care a culminat în Europa cu înalta cultură antică a Eladei și a Romei (culturile ariene din Persia și India au urmat alte căi care ne-ar duce prea departe pentru a le urmări). Cultura antică a degenerat în cele din urmă prin epuizarea forței vitale a popoarelor care o susțineau - în special cea romană. Acest lucru a provocat prima adevărată revoluție europeană, care nu numai că a reînnoit cultura, dar a creat o ordine de viață complet nouă, dar în același timp a declanșat și o aberație care a înstrăinat definitiv cultura și natura una de cealaltă. Această revoluție creștină s-a folosit de vitalitatea sănătoasă a popoarelor germanice cu o rigiditate impresionantă și dogmatică și a reușit să își mențină ordinea în acest fel timp de secole, în ciuda tuturor revoltelor.

În cele din urmă, a fost urmată de a doua revoluție europeană, cea a liberalismului masonic, care a luat naștere dintr-o revoltă justificată, dar care nu a recunoscut problema de bază a culturii europene și chiar a exacerbat-o. Deși nu a reușit să instaureze o ordine stabilă, ea a remodelat totuși vechile valori, a creat o atitudine diferită față de viață, care prevalează și astăzi, deși devine din ce în ce mai clar că drumul greșit devine acum, treptat, drumul spre moarte nu numai al culturii noastre, ci și al rasei noastre! Revoluției național-socialiste i se opune acest lucru, plasând gândirea biologică și comunitățile naturale ale oamenilor și ale rasei în centrul tuturor gândurilor și sentimentelor, declanșând astfel o nouă cotitură a vremurilor și făcând posibilă o cultură înaltă în care cultura și natura se reconciliază din nou una cu cealaltă și în care decadența, degenerarea și alienarea sunt depășite! Acesta este cel de-al treilea punct de cotitură din istoria europeană!

Cu fiecare dintre aceste trei revoluții, începe o nouă eră: creștinii au făcut acest lucru clar prin dezvoltarea și impunerea unei noi ere odată cu nașterea fondatorului lor, care a depășit puterea de modelare a istoriei a acestei religii până în ziua de azi.

Revoluția masonic-liberală a avut o pretenție comparabilă atunci când a vrut să înceapă anul 1 al unei noi ere prin proclamarea Republicii Franceze. Incapacitatea

lor de a stabili o ordine de guvernare durabilă a fost demonstrată și de faptul că Napoleon a abolit tacit acest calendar după numai câțiva ani.

Inițial, național-socialismul s-a văzut pe sine ca o mișcare de libertate pur germană, născută în urma înfrângerii din Primul Război Mondial și a umilinței dictatului de la Versailles. Abia în timp și-a dat seama de adevărata sa natură, aceea de revoluție rasială cu pretenții mondiale.

Al Doilea Război Mondial a dus la realizarea sarcinii supranaționale a revoluției național-socialiste. Dar abia după ce național-socialismul a pierdut sprijinul politico-putere al armelor germane, național-socialiștii de pretutindeni din habitatul rasei albe au început să se considere o mișcare revoluționară mondială. Astfel, calea este liberă, printr-o ultimă revoluție reală, pentru a asigura supraviețuirea rasei noastre și pentru a o conduce spre o nouă înflorire! Toate condițiile sunt întrunite. Degenerarea civilizației occidentale, care otrăvește acum întreaga lume, a progresat în așa măsură încât strigătul de răscumpărare, de mântuire și de reînnoire răsună tot mai puternic de la an la an pe tot globul - iar cu național-socialiștii există o comunitate revoluționară unită la nivel mondial, care va finaliza această revoluție începută de mult timp!

Și, din nou, această revendicare revoluționară mondială este reflectată simbolic prin introducerea unui nou calendar, căci ce ar putea ilustra mai bine faptul că a început o nouă eră, că toate valorile se schimbă, că s-a pus o nouă bază pentru o ordine mondială bazată pe rase și popoare sănătoase? Dar care ar putea fi anul 1 al acestei cotituri în timp, când a început această revoluție?

Începuturile revoluției noastre sunt greu de determinat:

Romantismul și Nietzsche sunt la fel de implicați în această situație ca și fondarea sau preluarea puterii de către Partidul Național Socialist, care sunt date istorice. Dar nu a existat niciodată o discuție reală pe această temă: Inima și sentimentul național-socialiștilor după cel de-al Doilea Război Mondial au decis și au luat singura decizie corectă. Nici un romantic și nici măcar un Nietzsche, nici un partid și nici un program nu au putut iniția o revoluție care să corecteze o aberație de două mii de ani. Cea mai mare și mai importantă schimbare a vremurilor de la Revoluția Neolitică încoace avea nevoie de un întors de timp care să spargă toate standardele și care să poată schimba cu adevărat lumea prin apariția sa. Prin harul destinului, poporului german i-a fost dat acest schimbător de timp și va fi o glorie eternă a istoriei germane faptul că poporul german l-a înțeles în cele din urmă ca atare, l-a ales ca lider și l-a urmat prin toate suferințele și coborâșurile. Fără Adolf Hitler, cultura noastră și, odată cu ea, posibil și rasa noastră albă, ar fi murit fără să mai primească o altă șansă de reînnoire; tot el a fost cel care a dovedit că o astfel de revoluție de salvare și mântuire era într-adevăr posibilă, iar puterea sa s-a

combinat cu necesitatea sa istorică și a schimbat lumea.

Deoarece Fuhrerul nu mai este cu noi în trup, dar spiritul său este cu noi și ne dă puterea de a duce la bun sfârșit revoluția, am înțeles că trăim într-un timp nou, un timp care a început cu nașterea Fuhrerului Adolf Hitler la 20 aprilie 1889 din calendarul creștin și al cărui prim secol se va încheia în curând. De la sfârșitul războiului, numărăm anii Fuhrerului (JdF) și onorăm astfel momentul de cotitură în timp, salvatorul rasei ariene, Führerul nostru Adolf Hitler!

VISIONARUL

Cuvintele despre revoluția național-socialistă ca fiind "revoluția mântuirii" și despre Adolf Hitler ca fiind "figura salvatoare a rasei ariene" pot părea mult prea nobile pentru un străin. Pentru a le înțelege, este nevoie de o înțelegere precisă a ceea ce se înțelege prin "mântuire":

Prin mântuire înțelegem unitatea realizată a cunoașterii, voinței și faptei, în slujba unei idei valoroase din punct de vedere etic. Această mântuire poate fi realizată atât de indivizi, cât și de toate comunitățile naturale și culturale. Național-socialismul tinde spre o stare de mântuire pentru toți tovarășii naționali și rasiali, precum și pentru toate popoarele rasei noastre, pentru națiunile și statele lor, pentru Reich-ul care va veni și pentru Noua Ordine mult dorită în toată lumea! În acest sens, ideea noastră se înscrie în tradiția idealismului european, căci salvarea presupune să vezi sensul vieții în slujba ideilor și valorilor, dar nu în primul rând în bunăstarea materială:

Național-socialismul combate egoismul și proclamă primatul comunității!

Atunci când vorbim despre o idee cu valoare etică, trebuie să fie clar ce înseamnă etica și din ce derivă aceasta:

Fiecare revoluție duce la o reevaluare a vechilor valori, stabilește un nou cort cu noi valori și o nouă etică. Prin urmare, etica național-socialistă nu derivă, ca și etica creștină, din prelinsele porunci ale unui Dumnezeu, stabilite dogmatic, și nici, ca și etica masonică, din căutarea fericirii de către individ; ea își trage pretenția de a fi aplicată și valabilă din ideea de comunitate înțeleasă biologic, un umanism biologic al cărui scop este conservarea speciei și dezvoltarea speciei ca valoare supremă din care derivă orice altceva. Există astfel o ierarhie a valorilor, în vârful căreia se află supraviețuirea și dezvoltarea oamenilor și a rasei în conformitate cu specia și natura. Cu această ierarhie de valori, salvarea pentru care luptăm este indisolubil legată. Starea de mântuire este deci, în ultimă instanță, viața prin excelență: ființa umană integrată armonios în natură ca tovarăș al

oamenilor și al rasei, care se angajează în conservarea, protecția și dezvoltarea minunatei diversități a vieții și trăiește în consecință.

Dacă ființele umane, popoare întregi, state și rase, nu se mai salvează, degenerază, se înstrăinează de natură și de semenii lor, atunci, pe termen lung, sunt amenințate cu moartea ca specie și cu golirea completă de valoare și de sens a vieții lor personale. Rasa noastră ca întreg se află în această stare de calamitate, dar mai ales poporul nostru german, a cărui vitalitate pare, prin urmare, epuizată și al cărui popor nu mai poate recunoaște niciun sens sau valoare.

Este prea mult să spunem, atunci, că revoluția care îi conduce pe oamenii speciei noastre în afara acestei lumi de minus, părăsind calea morții și luptând pentru drumul liber spre viață în toată frumusețea, demnitatea și diversitatea ei reînnoită, este o revoluție a mântuirii?!

Este oare greșit să îl sărbătorim pe omul excepțional a cărui energie, geniu, voință și măreție au făcut posibilă această revoluție, liderul nostru Adolf Hitler, ca salvator al rasei ariene?! Cu siguranță că nu!

Biruința mântuirii, pe care ne-o dorim cu fiecare salut, se desfășoară în două etape:

În prima etapă, Partidul Național-Socialist, în calitate de avangardă a națiunii și pe baza unui program temporal concret, câștigă puterea și pune bazele Noii Ordini mult dorite. Apoi, partidul se dizolvă și, în a doua etapă, se dezvoltă acea cultură înaltă în care rasa noastră, popoarele sale și oamenii de felul nostru, își pot dezvolta pe deplin și liber toate capacitățile și pot astfel cunoaște o epocă de aur fără precedent.

Cum va arăta această nouă eră în detaliu, nu putem încă să prezicem. Ne putem face o mică idee în acest sens dacă ne gândim la civilizațiile avansate din trecut ale rasei noastre în perioada lor de glorie și apoi încercăm să ne imaginăm cât de mult ar mai fi putut fi înălțată înălțimea lor prin cunoștințele noastre prezente și viitoare în domeniul științei și tehnologiei!

Când ne gândim la această Nouă Ordine, pe care o dorim și pentru care luptăm, deși numai urmașii noștri vor putea trăi în ea, ne gândim la rându nostru la Führerul nostru, a cărui natură artistică a prefigurat-o și ale cărui declarații la apogeul puterii sale ne dau o idee despre ea. Aceste declarații se regăsesc în monologurile sale de la cartierul general al Führerului, care atestă dorința profundă de libertate, măreție și frumusețe din gândurile și sentimentele vizionarului Adolf Hitler, care dorea ca oamenii artistici, cu o sensibilitate

estetică, să fie conducătorii noului Reich, care dorea să formeze oameni care să întruchipeze cea mai înaltă valoare a rasei și a personalității!

Și acest geniu al voinței, acest vizionar al unei lumi reînnoite a dovedit prin opera sa de o viață că voința omului poate realiza orice - că visul noii ere nu este o nebunie deșartă, ci poate fi realizat! Cât de mult a realizat acest vizionar și visător, atât de des ridiculizat în primii săi ani de viață?

Și niciodată, chiar și în ultimele ore întunecate, voința lui nu s-a clintit. Chiar și în testamentul său politic găsim nu credința lui, nu speranța lui, ci certitudinea că din moartea lui de sacrificiu va veni puterea de a-și desăvârși lucrarea! Noi vom împlini această moștenire!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFRWAHOLOANISATION

Der Kampf geht weiter !

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Buletinul de știri NS
www.nsdapao.org
#1005 18.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

**Raportul de față
Interviu cu Molly**
Partea a treia

NNSK: Proiectele tale actuale sunt, evident, legate de filozofie și artă.

Vă rugăm să descrieți opinia dumneavoastră cu privire la impactul acestor subiecte în politică.

Molly: Ei bine, încerc să mă actualizez galeria foto, dar în principal m-am concentrat pe Adolf Hitler și Armata omenirii (www.mourningthenazis.com/truth.htm). Am ajuns la 21 de pagini acum și mai am atât de multe de făcut. Studiorea celui de-al Doilea Război Mondial este un câmp minat abia călcat de informații. Cauți informații despre un lucru și găsești alte două lucruri de cercetat. Te simți un pic ca și cum ai fi un arheolog, săpând în trecut îngropat. Un trecut pe care Ei ar prefera să nu fie scos la lumină. Putem mulțumi din nou

the NEW ORDER
Number 176 (137) Founded 1978 April 26, 2022 (135)

The Fight Goes On !

Nearly years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countermen and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are now White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Heil Hitler!
Gerdard Laack

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO este cel mai mare furnizor Lumea propagandei național-socialiste!

Reviste tipărite și online în multe limbi
Sute de cărți în aproape o duzină de limbi
Peste 100 de site-uri web în zeci de limbi

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!